

Mia Rahr Jacobsens prædiken Mariæ bebudelsesdag

Taler

Mia Rahr Jacobsen
Sognepræst

Dato

6. april 2025

Sted

Sankt Jakobs Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken blev holdt ved en rytmisk musikgudstjeneste, hvor et tema undersøges med både historiske og moderne sange og musik. Temaet for denne rytmiske gudstjeneste Mariæ Bebudelse var Tove Ditlevsen.

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 1, vers 26-38

Salmer og sange

Så tag mit hjerte
Barndommens gade
Der bor en ung pige i mig
Nu sænker Gud sit ansigt over jorden

1

Familie Journalen

Kærligheden søger jo ikke først og fremmest det, der er let. Sådan sagde Tove Ditlevsen. Kærligheden søger jo ikke først og fremmest det, der er let. Og det kunne være overskriften for de mere end 4000 spørgsmål og svar, hun fik og gav i Familie Journalens brevkasse i årene fra 1956 til 1976.

Brevene handler om ensomhed, forelskelser, jalousi, skilsmisse, sex, depression og druk. Og så handler en stor del af dem altså også om det at være gravid eller ikke at være gravid.

Der er Gerda, der skriver om, at et barn udenfor ægteskabet gør, at hun bliver set ned på.

15

To unge kvinder, der gerne vil adoptere et barn sammen

Pigen, der er blevet gravid ved en voldtægt

20 Perle, der vil vide, hvordan hun og kæresten undgår at komme i ulykke

BA, der forsøger at blive gravid, men ikke er blevet det

25 Og kvinden, der underskriver sig som ”Den ulykkelige”, der er bange for at være blevet gravid med sin nye kæreste, der ikke vil have barnet, og spørger, om hun mon skal gå tilbage til sin tidligere kæreste, der gerne vil.

30 Og Tove Ditlevsen giver gode råd og svar i ét væk – og af vidt forskellig kvalitet. Indimellem er det virkelig helt forfærdeligt, hvad hun får skrevet, men man mærker altid hendes forsøg på rent faktisk at hjælpe.

35

De første breve

Da jeg læste brevene, fik jeg den tanke, at Jomfru Maria måske skrev til Tove Ditlevsens brevkasse efter bebudelsen. Og at hendes brev lød sådan her:

40 Kære Tove Ditlevsen

Jeg skriver til Dem, fordi jeg ikke ved, hvad der sker og skal ske i mit liv. Fordi jeg ikke ved, hvad jeg skal gøre. Sagen er, at jeg i noget tid har været forlovet med A. Men forleden, da jeg var helt alene, blev jeg opsøgt af en engel B. Han sagde, jeg var noget særligt. Han sagde, at jeg var udvalgt. At jeg skulle føde et barn. Guds
45 søn. Og jeg syntes ikke, at jeg kunne sige nej. Og nu er jeg gravid med B, men stadig forlovet med A. Hvad skal jeg sige til A?

Hvad synes De om min håndskrift?

En ung pige

50

Kære unge pige

*I disse sager er der ikke andet at gøre end at tale med Deres forlovede. Det kommer jo alligevel for en dag. Og hvis De stadig ønsker at forblive forlovet, må De håbe på hans forståelse. Der er ikke grund til, at De i øvrigt indtil videre taler
55 højt om Deres situation. Det kan jo være, at det viser sig, at B havde ret, og De faktisk er udvalgt og skal føde Guds søn. Og hvis det er tilfældet, skal det nok bliver opdaget af alle.*

Deres håndskrift er temmelig barnlig, men pæn.

Med venlig hilsen Deres Tove Ditlevsen

65 **De næste breve**

Eller måske lød brevet sådan her:

Kære Tove Ditlevsen

70 Jeg skriver om natten om det, der skal ske. Om det, der er sket. Fordi jeg er søvnløs og har ventet på det, der ikke skete: søvnen. Nu skriver jeg om det, der er sket. Om noget, der vokser i mig. Liv og ord. Og en opgave så stor, at jeg ikke ved *hvordan*, men bare at *jeg skal*. Jeg har meget, jeg skal bære nu. Og jeg kan forestille mig, hvordan andre vil se det, der sker for mig. Men jeg kunne ikke sige nej. Det var alt for vigtigt og alt for stort.

75 Jeg er gravid – og det barn, jeg bærer, er helligt. Det er Guds barn. Og jeg kan forestille mig, hvordan de vil tolke mig. At nogle vil synes, jeg er en stakkel. At nogle vil finde ud af, at jeg kan bruges til at billede på renhed, fordi jeg er så ung. At historien om mig vil blive fortalt igen og igen – og hver gang på nye måder. Men det, det hele handler om, må vel være den kærlighed, der nu kommer til

80 verden.

Maria

Kære Maria

85 *Det lader til at De ved, hvad De skal gøre. Hvordan andre tolker og taler om vores liv, er vi ikke selv herre over.*
Held og lykke fremover ønskes De af Deres hengivne Tove Ditlevsen

90

Vores brev – til Tove og til Maria

Kære Tove Ditlevsen – og kære Maria

95 Vi ved, hvordan det gik. Så det er måske lidt for let at skrive dette brev.

Vi ved, at du, Tove, sagde, at det at skrive svar i en brevkasse ikke handler om ”at fortælle, hvad man selv ville gøre i deres sted, men derimod om at aflæse den

100 beslutning, spørgeren inderst inde allerede selv har truffet.” Men kunne man
ikke også få lyst til – og er det i virkeligheden ikke ofte det, man gør, når man
rådgiver andre – kunne man ikke få lyst til at rådgive sit yngre jeg? Jeg får i hvert
fald lyst til at sige både til dig, Maria, og til mit eget yngre jeg, at det nok skal gå.
På en eller anden måde. Kærligheden søger jo ikke først og fremmest det, der er
105 let.

Og jeg får lyst til at tale om de mange måder, du blev set på, Maria. Som du
skrev i dit andet brev. Du kom til at lægge krop til lidt af hvert. Og jeg ved ikke,
hvilket billede af dig, der er sandest eller vigtigst: den uskyldige unge kvinde, der
110 bliver groomet af englen til at sige ja – og som svarer til det, vi finder i
Lukasevangeliet – eller mit billede af dig, som hende, der forstår og ved og selv
vælger. Vi har jo kun de tekster, der står i Bibelen, og som alle sammen er skrevet
af mænd. Med deres blik på, hvad og hvordan en kvinde skal være. Men jeg ved,
at jeg selv er meget inspireret af at tænke, at du vidste, hvad du gjorde. Ikke for at
115 lægge op til en ny version af middelalderens dyrkelse af den ufejlbarlige Maria.
Men fordi du kan fortælle os noget om at være i verden med det, vi er og kan. At
stille os til rådighed. At lade kærligheden komme til verden gennem os. Ikke som
renhed, men som nødvendighed. Som den opgave ethvert menneske er givet af
Gud.

120 Gennem dig, Maria, kom Guds søn til verden og lærte os om igen og igen at
sætte sig selv til side for, at det andet menneske kan vokse og trives. Og om den
kærlighed, der griber os, hver gang det ikke lykkes.

125 Så kære Tove Ditlevsen og kære Maria. Tak for jeres ord og tilstedeværelse. Tak
for jer at spejle vores menneskeliv i. Tak for at dele jeres erfaringer af, at livet
også er hårdt, med os - og tak for det håb og de indimellem dårlige, men altid
velmente råd, der kom til verden.

130 Amen

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

135 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

140

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mia-rahr-jacobsens-praediken-mariae-bebudelsesdag-2025>

145

150

155

160

165

170

175